Ὃς κεφαλὴν αἰὲν παρεβάλλετο εἵνεκα πάτρης,
ἠνὶ τὸν ἀγνώμων κρατὸς ἄμερσε πάτρη·
ἱερά τ' ἠδὲ βέβηλ' ὃς ἀάπτοις ῥύετο χερσίν,
θῆκε τὸν ἀμφοτέρων πατρὶς ἴδ' ὀρφανικόν.
Κελτῶν γαῖ' ἀχάριστε, τεῷ πατρὶ τοῖ' ἀποτίνεις,
πρόξενος οὖσα τεοῦ αἴσχεος ἀϊδίου ;
Γάσπαρις ὀψιγόνοις ζώει μήν· φήμη ἀείσει
Γασπάριδος κεφαλήν, Γασπάριδός τε χέρας
οὐλομένη· σὲ δ' ἐρεῖ ἅπας αἰὼν πατρὸς ἀεικῶς
ὧδε ταμεῖν κεφαλήν, ὧδε ταμεῖν τε χέρας.

Ἡ προσήλωσίς του εἰς τὸν προτεσταντισμὸν ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ τρία ἐπιτάφια ἐπιγράμματα εἰς τὸν Ἰωάν. Καλβῖνον, τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον θρηνεῖ μὲ ἀληθινὸν πόνον:

Τίς δὴ ποιμανέει λαοὺς ἔτι ; τὶς ποτὶ κράναν
ἄξει νῦν καθαροῦ νάματος ἀενάου ;
τίς δέ κε θυμοβόρων ἀπαλάλησε κήδεα νούσων ;
αὐλῆς ἠὲ λύκους εἶρξετ' ἀπ' ὠμοβόρους ;
Ὤχετο δὴ λαμπρὸν γαίης φάος, ᾤχετο ποιμὴν
Καλβῖνος ψυχὰς βόσκων ὃς ἀμβροσίη.
Τοίγαρ δακρυχέει Ροδανοῦ κάρα καὶ στοναχεῦσιν
ἔθνεα πάνθ' ἁγνῆς οἷς μέλει εὐσεβίης.
Οὐρανὸς ἀλλὰ μέγας πολυδαίδαλος, ᾧ ἔνι λάμπει,
τέρπετ' ἄγαλμα τοσόνδ' ὄψε κομισάμενος.

Διαμένων πάντοτε εἰς Γενεύην ὁ Φρ. Πόρτος ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ἐγκαστάσεώς του, ἀπέθανεν ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως κατὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1581, ἤτοι εἰς ἡλικίαν ἑβδομήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν. Ὁ φίλος του Θεόδωρος de Bèze τὸν ἐξύμνησε διὰ λατινικοῦ ποιήματος, ὁ δὲ Ἰσαὰκ Casaubon συνέθεσεν ἐπίγραμμα πρὸς τιμήν του, δημοσιευθὲν εἰς τὰ ἐκδοθέντα κατὰ τὸ 1583 σχόλια τοῦ Φρ. Πόρτου εἰς τὰς Ὠδὰς τοῦ Πινδάρου, καὶ ἔχον οὕτω:

Πιερίδες Μοῦσαι, μεγάλου τάφου ἀμφιχυθεῖσαι
Πόρτου (ἁπάντων ἀνδρὸς αὐταῖσιν φίλου
ἔξοχ', ἐπεὶ καὶ πάντων ἔσκεν ὅ γ' ἔξοχος ἄλλων)
αὐτοῦ ἐτάκονθ' ἱμέρῳ τε καὶ πόθῳ.
Αὐτὰρ ὁ κ' εἰν ἀΐδαο φιλούσας ἀντιφιλήσας
καλὸν καλαῖς Μοίσαισι δῶρον ὤπασεν·
δῶρον, ναί, Μοῖσαι, καλὸν ὤπασε. Πόρτε, σὺ δ' οὕτως
ὁ ζῶν μέγιστε καὶ μέγιστε νῦν θανών,
καὶ Μοίσας καὶ πάντας ὅσοι Μοίσαις ἐφίλαθεν
ζῶν τ' ὠφέλησας, ὠφελεῖς τε νῦν θανών.